

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 5Csp/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123219199
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2023:6123219199.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

5Csp/25/2023

Okresný súd Levice sudcom Mgr. Danielom Konerackým v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XXX/XX, o zaplatenie 629,12 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

5Csp/25/2023

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

5Csp/25/2023

1. Žalobca podal na upomínací súd návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa domáhal proti žalovanému zaplatenia peňažnej sumy vo výške 629,12 eur s príslušenstvom. V podanom návrhu žalobca poukázal aj na skutočnosť, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 16.09.2022 medzi postupcom - spoločnosťou Home Credit Slovakia a. s. a žalobcom mu bola postúpená pohľadávka voči žalovanému. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Okrem toho žalobca uviedol, že postupca – Home Credit Slovakia a. s. uzatvoril so žalovaným dňa 24.10.2019 zmluvu č. 6910104113, ktorej súčasťou boli obchodné podmienky. Na základe tejto zmluvy poskytol žalovanému peňažné prostriedky, pričom podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností ako aj ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve ako aj v obchodných podmienkach. Žalovaný však nesplnil v stanovených termínoch dohodnuté splátky, čím porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto postupca dňa 31.05.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1.206,69 eur a pozostávala z istiny vo výške 985,65 eur ako aj z riadneho úroku vo výške 129,44 eur. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že žalovaný na základe zmluvy čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 1.126,12 eur, pričom pred postúpením pohľadávky uhradil peňažné prostriedky v sume 497,- eur, a preto žalovaná suma predstavuje sumu 629,12 eur /ide o rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného/. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

2. O takomto návrhu rozhodol upomínací súd, a to platobným rozkazom zo dňa 07. februára 2023, ktorý sa však žalovanému napriek vykonaným šetreniam nepodarilo doručiť do vlastných rúk, a preto upomínací súd výzvou zo dňa 09.05.2023 vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby s poukazom na § 10 zákona č. 307/2016 Z. z. navrhol pokračovať v konaní voči žalovanému na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku (ďalej CSP). Následne právny zástupca žalobcu požiadal o pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP, a preto Okresný súd Banská Bystrica dňa 23.05.2023 postúpil predmetný spor tunajšiemu súdu s tým, že o tom upovedomil právneho zástupcu žalobcu.

3. Tunajší súd následne doručil žalobu žalovanému dňa 14.11.2023, pričom ten sa k podanej nej nevyjadril s poukazom na § 167 ods. 2 CSP. Z uvedených dôvodov súd vytýčil termín pojednávania a to dňa 11.12.2023 s tým, že pojednávania sa nezúčastnil právny zástupca žalobcu a ani žalovaný. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní a súhlasil s tým, aby sa konalo pojednávanie v jeho neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, a preto súd s poukazom na § 180 CSP vykonal takéto pojednávanie v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

4. Súd po tom, ako prečítal listinné dôkazy, a to: postúpenie veci, návrh na vydanie platobného rozkazu, potvrdenie (čl. 12), pokus o zmier, podací hárok (čl. 14), zmluva o postúpení pohľadávok (čl. 16-19), príloha k zmluve o postúpení pohľadávok (čl. 20), zmluva o spotrebiteľskom úvere (čl. 21-24), úverové podmienky (čl. 25-29), poistenie výdavkov (čl. 30-33), listinný doklad (čl. 34), oznámenie o postúpení pohľadávky (čl. 35), výzva k splateniu celého úveru (čl. 36), podací hárok (čl. 36), listinný doklad (čl. 37), platobný rozkaz (čl. 40), výzva (čl. 49), návrh na pokračovanie (čl. 51), upovedomenie o postúpení veci (čl. 52), uznesenie (čl. 55), výpis z REGOB (čl. 54), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 89-97), výzva (čl. 98), podací hárok (čl. 99), listinný dôkaz (čl. 100), úverová správa (čl. 101-104), vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu (čl. 105-107), výpis z Obchodného vestníka žalovaného a oboznámil sa s obsahom spisového materiálu, zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. Právny predchodca žalobcu - Home Credit Slovakia uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver, a to dňa 24.10.2019. Z tejto úverovej zmluvy, ktorá mala formulárový charakter okrem iného vyplýva, že žalovaný v čase uzavretia tejto zmluvy bol ženatý, jeho príjem pozostával z pracovno-právnej činnosti, pretože bol zamestnaný u zamestnávateľa Samsung Electronics Slovakia s. r. o. a to od marca 2017, pričom jeho čistý mesačný príjem bol 680,- eur a čistý mesačný príjem partnerky bol 680,- eur. Zároveň išlo o bezúčelový revolvingový úver s tým, že výška úverového rámca bola dojednaná 600,- eur, ročná úroková sadzba 29,90 % a výška minimálnej mesačnej splátky 3,23 % z výšky úverového rámca (19,38 eur). RPMN bola určená 34,40 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom bola dohodnutá v sume 697,18 eur a frekvencia splátok bola 20. deň v mesiaci. Predpoklady použité pre výpočet RPMN vychádzali z toho, že bola čerpaná celá výška úveru okamžite - bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe, pričom poskytnutie úveru bolo na obdobie jedného roka a splatenie malo prebehnúť formou 12 mesačných splátok s rovnakou výškou istiny. Pokiaľ ide o výšku minimálnej splátky, tá bola vypočítaná z dohodnutého úverového rámca. Zároveň žalovaný v zmluve potvrdil, že žiada čerpať takýto úver formou prevodu na svoj účet, ktorý je tam uvedený. Táto úverová zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a úver bol dojednaný bez poistenia s tým, že žalovaný potvrdil prevzatie úverových podmienok, ktoré tvrdili súčasť tejto úverovej zmluvy. Z úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a. s. okrem iného vyplýva, a to z Hlavy 2, § 5, že najvyššia čiastka, ktorú môže čerpať klient, je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca, pričom čerpanie nad rámec zostatku je neoprávnené. Ak by k takémuto čerpaniu došlo, musí na požiadanie príslušnú čiastku spolu s úrokmi vrátiť. Zároveň z Hlavy 3, § 7 takýchto podmienok tiež vyplýva možnosť zvýšenia úverového rámca. Súd ďalej zistil, že podľa Hlavy 7, § 1, zmluva je uzavretá na dobu neurčitú a je možné ju písomne vypovedať. Podľa Hlavy 7, § 2, v prípade, že sa oneskoril klient s platením aspoň dvoch splátok alebo oneskoril s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, tak musí celý čerpaný úver splatiť, tzv. zosplatenie úveru. Podľa Hlavy 7, § 3, predčasná splatnosť úveru z vyššie uvedených dôvodov nemá vplyv na trvanie zmluvy a zmluva naďalej trvá, a to až do okamihu, kedy zanikne spôsobom ustanoveným v zmluve. K úverovej zmluve boli priložené aj podmienky v súvislosti s poistením výdavkov, poistenie zneužitia karty a poistenie osobných vecí a karty, z ktorých vyplývajú práva a povinnosti v prípade ak by bolo takéto poistenie dojednané. Okrem toho súčasťou zmluvy boli aj informácie o poistení dohodnutom zmluvou ČP Zdraví, Česká pojišťovna. Z prehľadu jednotlivých

platieb (čl. 12) súd zistil, že žalovaný vykonal úhrady od 15.11.2019 do 16.02.2021 vo výške 497,- eur. Zároveň z prehľadu čerpania finančných prostriedkov (čl. 37) vyplýva, že žalovaný čerpal finančné prostriedky od 25.10.2019 do 22.11.2020 a to v celkovej výške 1.126,12 eur s tým, že dňa 25.10.2019 bolo uskutočnené prvé čerpanie vo výške 600,- eur. Následne právny predchodca žalobcu výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 31.05.2021 oznámil žalovanému, že došlo k predčasnému zosplateniu úveru a požiadal ho o zaplatenie sumy 1.139,09 eur do 15 dní. Táto výzva k splateniu celého úveru mala byť podľa podacieho hárku (čl. 36) odoslaná žalovanému dňa 01.06.2021 na adresu D., C.. Právny predchodca žalobcu a žalobca uzavreli následne zmluvu o postúpení pohľadávok – 01/2022 zo dňa 16.09.2022, pričom v spojení s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok mala byť postúpená aj pohľadávka voči žalovanému. Následne právny predchodca žalobcu dňa 21.09.2022 mal oznámiť žalovanému, že došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Súd ďalej z predložených listinných dôkazov zistil, že právny zástupca žalobcu listom zo dňa 15.12.2022 označeným ako „Pokus o zmier“ vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy, pričom podľa podacieho hárku (čl. 14) tento pokus o zmier mal byť doručovaný žalovanému s tým, že poštová zásielka bola podaná dňa 16.12.2022 na poštovú prepravu. Právny zástupca žalobcu tiež elektronickým podaním, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu zo dňa 29.11.2023 okrem iného uviedol, že žalovaný bol upozornený na možnosť, že postupca bude žiadať zaplatenie celého úveru výzvou zo dňa 30.03.2021, ktorú predkladajú v prílohe spolu s podacím hárkom, ktorý preukazuje jej odoslanie do dispozičnej sféry žalovaného. Následne o zaplatenie celej pohľadávky s príslušenstvom požiadal postupca žalovaného listom zo dňa 31.05.2021 označeným ako „Výzva k splateniu celého dlhu“ ktorú s podacím hárkom preukazujúcim doručenie do dispozičnej sféry žalovaného predložil žalobca už v podanej žalobe. Z tohto dôvodu tak na žalobcu bola v súlade s § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. postúpená pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru. Zároveň výzvami zo dňa 30.03.2021 ako aj výzvou zo dňa 31.05.2021 tak boli splnené zákonné podmienky aj podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré predstavujú zároveň písomnú výzvu na úhradu pohľadávky. Právny zástupca žalobcu tiež poukázal na § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. ako aj opatrenie Národnej banky Slovenska č. 10/2017 účinné v čase uzavretia zmluvy s tým, že veriteľ pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver je povinný brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje (veriteľ zohľadňuje maximálne dobu splatnosti úveru, ktorú stanovuje Národná banka Slovenska), príjem spotrebiteľa, údaje o existujúcich záväzkoch získané z jedného alebo viacerých registrov a výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Na účel vypočítania týchto nákladov musí veriteľ poznať údaje o počte osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť podľa zákona o rodine, pričom tento údaj poskytuje veriteľovi spotrebiteľ, nakoľko poskytovateľ úveru tento údaj nemá možnosť získať z verejných zdrojov. Veriteľ je povinný pred poskytnutím úveru vypočítať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať úver, pričom jeho výsledná hodnota nesmie prekročiť hodnotu 1. Metodika výpočtu limitu ukazovateľa schopnosti splácať úver stanovilo opatrenie NBS v ustanovení § 2 ods. 1, pričom vzorec na výpočet bol nasledovný: Ukazovateľ schopnosti splácať úver (DSTI) = výdavky (V) / príjem (P) – náklady na zabezpečenie základných životných potrieb (N) s tým, že V = výška existujúcich záväzkov a výška splátky poskytnutého úveru, P = čistý príjem spotrebiteľa a N = životné minimum spotrebiteľa a členov jeho domácnosti. V danom prípade veriteľ postupoval tak, že si overil dopytom do úverového registra záväzky spotrebiteľa, ktorý prikladajú v prílohe a z ktorého je zrejmé, že spotrebiteľ mal v čase poskytnutia úveru dva existujúce splátkové úvery s mesačnou splátkou vo výške 29,- eur a 227,- eur. Žalovaný tiež v žiadosti deklaroval, že je zamestnaný na dobu neurčitú a čistý príjem má vo výške 680,- eur, pričom tento príjem bol overený nezávislým dopytom do Sociálnej poisťovne v súlade s ust. § 5 ods. 5 písm. g) opatrenia, ktorý prikladajú v prílohe s tým, že veriteľ overoval príjem vo výške 629,- eur ako hrubý príjem. Zároveň žalobca dáva do pozornosti, že dopyt do Sociálnej poisťovne výšku príjmu negeneruje, výlučne potvrdzuje alebo vyvracia otázky veriteľa. Tento dopyt preto nevylučuje aj vyššiu výšku príjmu spotrebiteľa s tým, že komunikácia so Sociálnou poisťovňou prebieha elektronicky prostredníctvom vytvorenej linky. V konkrétnom prípade Sociálna poisťovňa pozitívne reagovala na otázky, či má klient za posledný mesiac vymeriavací základ od všetkých zamestnávateľov aspoň 708,- eur ako aj či má klient za predposledný mesiac vymeriavací základ od všetkých zamestnávateľov aspoň 708,- eur a či má klient za pred predposledný mesiac vymeriavací základ od všetkých zamestnávateľov aspoň 708,- eur resp. či má klient priemerný vymeriavací základ za posledných 3 mesiacov aspoň 708,- eur. Z odpovedí Sociálnej poisťovne vyplývala kladná odpoveď. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum žalovaného, nakoľko v žiadosti neuviedol žiadne vyživované dieťa. Rodinný stav žalovaný uviedol ako ženatý, pričom životné minimum na člena domácnosti spotrebiteľa ku dňu poskytnutia úveru bolo teda vo výške 210,20 eur. Výpočet DSTI bol teda realizovaný nasledovne: DSTI = splátky existujúcich úverov a nového úveru : čistý príjem – životné minimum. /DSTI = 256 + 19,38

eur : 680 - 210,20 eur pričom výsledkom je hodnota 0,59. S ohľadom na ustanovenie § 2 ods. 5 opatrenia ukazovateľ schopnosti splácať úver nesmel ku dňu uzavretia zmluvy prekročiť hodnotu 0,80 eur a veriteľ bol v čase poskytnutia úveru povinný zohľadniť povinnú rezervu vo výške 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, resp. životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti ako aj výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu. Za túto osobu je v zmysle opatrenia potrebné považovať deti spotrebiteľa, nakoľko opatrenie ust. § 2 ods. 5 v poznámke č. 3 pod čiarou odkazuje na § 62 až 65 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že pri posudzovaní žiadosti o úver bola v rámci mesačných nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb žiadateľa o úver braná do úvahy paušálna suma výdavkov vo výške 20 % rozdielu medzi celkovou čistou výškou príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa a členov jeho domácnosti, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť v súlade s opatrením. Veritelia nie sú povinní žiadať preukázanie konkrétnych mesačných výdavkov (napr. faktúrami za telefón, bývanie a pod.) s tým, že uvedené nie je realizované z dôvodu zachovania transparentnosti, nakoľko v opačnom prípade by spotrebiteľovi postačilo zatajiť existujúce výdavky na zlepšenie svojej platobnej kapacity. Zastávajú preto názor, že uplatňovanie paušálnych výdavkov v súlade s opatrením a zákonom o spotrebiteľských úveroch spĺňa predpoklady postupu s odbornou starostlivosťou. Preto tak veriteľ postupoval v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch ako aj predmetným opatrením a riadne overil schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Tiež dáva do pozornosti súdu, že proces overovania schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver prebieha vo väčšine v automatickom režime bez osobného vstupu zamestnanca banky. Z uvedených dôvodov žiadal vyhovieť podanej žalobe, pričom ako prílohu takéhoto elektronického podania zároveň predložil právny zástupca žalobcu Poslednú výzvu pred začatím vymáhania celého úveru zo dňa 30.03.2021, ktorou bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie sumy 64,20 eur s tým, že inak sa bude vymáhať prostredníctvom súdneho konania dlžná suma. Táto výzva mala byť podľa podacieho hárku (čl. 99) zasielaná žalovanému dňa 30.03.2021 na adresu C., D. XXX/XX. Súd zároveň z listinného dokladu (čl. 100) zistil, že právny predchodca žalobcu mal zisťovať v Sociálnej poisťovni údaje o žalovanom, a to, či je zamestnaný a ako dlho trvá tento jeho vzťah, resp. či priemerný vymeriavací základ za posledné 3 mesiace bol aspoň 708,- eur. Z tohto listinného dokladu tiež vyplýva, že žalovaný bol v čase uzavretia zmluvy zamestnaný a jeho zamestnanie trvalo aspoň 90 dní, pričom jeho vymeriavací základ za posledné 3 mesiace bol aspoň 708,- eur. Z listinného dôkazu (čl. 101-104) vyplývajú jednotlivé záväzky, ktoré mal žalovaný voči rôznym finančným inštitúciám. Z tohto listinného dôkazu súd zistil, že žalovaný mal jednu podanú žiadosť o splátkové úvery, pričom 7 ich bolo odmietnutých, 3 odvolané a 2 záväzky boli existujúce s tým, že ukončených bolo 9. Okrem toho mal žalovaný nesplátkové úvery, z toho 1 bol existujúci a 2 boli odmietnuté. Kreditné karty boli odmietnuté 1x, odvolané 2x a ukončené 1. Súd zároveň zistil, že žalovaný mal osobný úver zo dňa 18.09.2015, pričom celková čiastka úveru bola 3.000,- eur s tým, že tento úver bol ukončený dňa 05.05.2016. Okrem toho žalovaný mal spotrebný úver zo dňa 23.05.2019, pričom celková čiastka úveru bola 2.000,- eur, počet splátok bol dojednaný 95 a výška mesačnej splátky predstavovala sumu 29,- eur. K septembru 2019 predstavoval zostatok istiny 1.940,- eur. Okrem toho žalovaný mal osobný úver zo dňa 27.03.2019, pričom celková čiastka úveru predstavovala 900,- eur a počet splátok bol dojednaný 3. Tento úver mal byť ukončený 11.07.2019 a zostatok istiny predstavoval 0,- eur. Žalovaný tiež mal osobný úver zo dňa 26.01.2019 s tým, že celková čiastka úveru predstavovala sumu 1.000,- eur a tento úver bol ukončený dňa 15.07.2019 s tým, že zostatok úveru k júlu 2019 bol 0 eur. V tomto úvere bol žalovaný ako spoludlžník. Tiež dňa 09.08.2017 mal žalovaný úverový vzťah s tým, že celková čiastka úveru bola 7.500,- eur a tento úver bol ukončený k 22.03.2018, pričom k mesiacu marec 2018 predstavoval zostatok istiny 0,- eur. Ďalší osobný úver žalovaného bol zo dňa 09.07.2014, pričom výška istiny predstavovala sumu 2.000,- eur a tento úver bol ukončený dňa 18.09.2015 /k mesiacu september 2015 predstavoval zostatok istiny 0,- eur/. Ďalším osobným úverom zo dňa 29.03.2016, ktorý bol ukončený 08.02.2017 mal čerpať žalovaný úver vo výške 300,- eur s tým, že k februáru 2017 predstavoval zostatok istiny úveru 0,- eur. Osobným úverom zo dňa 02.05.2016 vstúpil žalovaný do úverového vzťahu, pričom výška úveru bola 3.500,- eur, tento úverový vzťah mal byť ukončený dňa 08.02.2017 s tým, že k februáru 2017 predstavoval zostatok istiny 0,- eur. Spotrebným úverom zo dňa 03.07.2019 mal žalovaný čerpať úver vo výške 13.000,- eur s tým, že počet splátok bol dojednaný 95 a výška mesačnej splátky bola dohodnutá 227,- eur. Tento úver nebol ukončený ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania. Ďalším osobným úverom zo dňa 22.03.2018, ktorého výška predstavovala sumu 12.000,- eur bol úverový vzťah ukončený k 15.07.2019 s tým, že k júlu 2019 bol zostatok istiny úveru 0,- eur. Okrem toho osobným úverom zo dňa 07.02.2017, ktorý bol ukončený k 11.08.2017 mal čerpať žalovaný úver vo výške 6.000,- eur s tým,

že zostatok istiny k augustu 2017 predstavoval 0,- eur. Súd zároveň zistil, že v období od 10.07.2015 do 19.09.2019 bolo odmietnutých 7 žiadostí žalovaného o spotrebiteľský úver a 3 boli odvolané. Pokiaľ ide o nesplátkové úvery, tak bol poskytnutý žalovanému kontokorentný úver zo dňa 02.07.2019, ktorý bol existujúci s tým, že išlo o úver formou maximálneho prečerpania, pričom úverový rámec bol vo výške 50,- eur k septembru 2019. Okrem toho boli odmietnuté 2 žiadosti o kontokorentný úver v období od marca 2019 do apríla 2019, kde úverový rámec bol 300,- eur. Žalovaný tiež mal pridelenú kreditnú kartu - splátkovú dňa 09.07.2014, ktorá bola ukončená k 01.07.2019, pričom k júlu 2019 bol úverový rámec 1,- euro a zostatok istiny predstavoval 0,- eur. Pokiaľ ide o kreditné karty, tak v období od marca 2016 do júla 2019 boli podané 3 žiadosti žalovaného o takéto kreditné karty, z toho 2 boli odvolané a 1 bola odmietnutá. Podľa výpisu z Obchodného vestníka na žalovaného nebol vyhlásený konkurz ani oddĺženie.

6. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

8. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

9. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

10. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

12. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 7 ods. 1, 2, 3, 4, 8, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX, 41 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky 17a) sú povinní na účely poskytovania spotrebiteľských úverov poskytovať údaje o spotrebiteľských úveroch aspoň do jedného elektronického registra údajov o spotrebiteľských úveroch (ďalej len "register"); to neplatí pre údaje o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktoré nie sú spotrebiteľskými úvermi, ktoré poskytuje veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky 17a) sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu 1d) tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17. Prevádzkovateľ registra je povinný v súčinnosti so Sociálnou poisťovňou zabezpečiť elektronické overovanie informácií súvisiacich s príjmom spotrebiteľa veriteľom podľa § 20 ods. 1 písm. a), bankou, zahraničnou bankou a pobočkou zahraničnej banky. 17ab) Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Veriteľ je povinný v záujme odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľských úverov vytvoriť a udržiavať systém posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a postupovať v súlade s týmto systémom a vytvoriť a udržiavať systém poskytovania spotrebiteľských úverov. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu. Na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta)
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky

podľa odseku 20 písm. a). Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta) peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, 17ab) a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta) je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom 17td) a na príjem spotrebiteľa. Opatrením, ktoré vydá Národná banka Slovenska, sa ustanoví

- metodika na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a ich minimálna výška, výška a spôsob určenia limitov pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, výška a spôsob zohľadnenia možného nárastu úrokových sadzieb a čo sa rozumie výrazným prevyšovaním súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov podľa odsekov 24 a 31,
- požiadavky na zisťovanie informácií a predkladanie dokladov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa a na overovanie údajov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa,
- limit pre lehotu splatnosti spotrebiteľského úveru a výška tohto limitu,

- podrobnosti o podmienkach na postupné splácanie spotrebiteľského úveru,
- limit na podiel spotrebiteľských úverov poskytnutých prostredníctvom samostatných finančných agentov podľa osobitného predpisu 9) voči celkovému objemu poskytnutých spotrebiteľských úverov a výška tohto limitu,
- limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu a metodika na výpočet tohto podielu.

14. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- druh spotrebiteľského úveru,
- obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

15. Podľa § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm.

b) a c) alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. 18aa) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa

alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

16. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

17. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola platným spôsobom uzavretá zmluva o revolvingovom úvere s tým, že žalovaný čerpal finančné prostriedky v rozsahu 1.126,12 eur, pričom vykonal čiastkové úhrady v rozsahu 497 eur. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné a vyplývajú aj z predložených listinných dôkazov. Zároveň podľa názoru súdu táto zmluva mala spotrebiteľský charakter, pretože právny predchodca žalobcu pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti /ide o skutočnosť všeobecne známu súdu z jeho činnosti ako aj vyplývajúcu z Obchodného registra právneho predchodcu žalobcu/ a žalovaný uzatváral túto zmluvu ako fyzická osoba – nepodnikateľ. Predmetná zmluva mala formulárový charakter, bola vopred pripravená právnym predchodcom žalobcu a žalovaný nemohol ovplyvniť jej obsah, ale musel ju prijať ako celok alebo odmietnuť. Okrem toho v konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by žalovaný čerpal finančné prostriedky, resp. uzatváral takúto zmluvu v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Preto súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu mal postavenie veriteľa a žalovaný mal postavenie spotrebiteľa s poukazom na § 2 písm. a/, b/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd najskôr skúmal aktívnu legitimáciu, nakoľko žalobca si uplatňoval svoj nárok z titulu postúpenej pohľadávky a súd je v konaní povinný vždy skúmať vecnú legitimáciu strán sporu, ktorá znamená označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitimácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004). Súd sa preto zaoberal skutočnosťou, či právny predchodca žalobcu platným spôsobom postúpil pohľadávku na žalobcu, a to s poukazom na § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka s tým, že právny predchodca žalobcu nie je bankou, a teda nemožno aplikovať v súvislosti s postúpením pohľadávky aj ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Súd ďalej považoval za nesporné, že žalovaný uzatváral túto úverovú zmluvu na dobu neurčitú, pričom malo dôjsť k predčasnému zosplatneniu takéhoto úveru z dôvodu porušenia povinností žalovaného. Súd sa najskôr zaoberal, či boli splnené zákonné podmienky na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu mal poslednou výzvou pred začatím vymáhania celého úveru zo dňa 30.03.2021 vyzvať žalovaného za zaplatenie dlžných splátok úveru vo výške 64,20 eur. Táto výzva mala byť v zmysle podacieho hárku /čl. 99/ odoslaná na poštovú prepravu dňa 30.03.2021 žalovanému na adresu, ktorú uviedol v úverovej zmluve. Následne právny predchodca žalobcu Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 31.05.2021 vyzval žalovaného na splatenie celého úveru vo výške 1.139,09 eur s tým, že táto výzva bola v zmysle podacieho hárku /36/ odoslaná na poštovú prepravu dňa 01.06.2021 žalovanému na adresu D., XXXXX C.. Súd sa najskôr zaoberal skutočnosťou, či žalobca preukázal doručenie jednotlivých výziev, ktorými preukazuje platné zosplatnenie takejto pohľadávky s tým, že na preukázanie doručenia ten predložil podacie hárky. Podľa názoru súdu samotné predloženie podacích hárkov nepreukazuje, že došlo aj k dôjdeniu zásielky – vyššie uvedených výziev do dispozičnej sféry žalovaného na adresu uvedenú v zmluve o úvere, pretože takéto hárky nepreukazujú, aký bol osud zásielky po jej odovzdaní na pošte. Na preukázanie doručenia takýchto výziev tak nestačí preukázať v súdnom spore podanie zásielky na pošte, pretože je potrebné

preukázať, že pošta aj zabezpečila dôjdenie zásielky do dispozičnej sféry žalovaného ako adresáta, čím mu bola vytvorená objektívna možnosť oboznámiť sa s takouto zásielkou ako aj jej obsahom. Okrem toho súd má aj pochybnosti o doručení poštovej zásielky – výzva k splateniu celého úveru, pretože na podacom hárku je uvedená neúplná adresa žalovaného v porovnaní s adresou v úverovej zmluve nakoľko v podacom hárku nie je uvedené súpisné a orientačné číslo /564/41/, pričom je tam uvedená len ulica D., XXX XX C.. Táto skutočnosť tak umocňuje pochybnosti súdu o tom, že by takáto poštová zásielka s predmetnou výzvou bola účinným spôsobom doručená žalovanému. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020). Nepreukázanie splnenia podmienky doručenia jednotlivých výziev, ktorými mal byť predčasne zosplatený úver tak postačuje na prijatie záveru o neúčinnom zosplatení úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu v dôsledku čoho nemohlo ani dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

18. Okrem toho sa súd zaoberal aj skutočnosťou, či právny predchodca žalobcu v čase uzavretia úverovej zmluvy riadnym spôsobom skúmal schopnosť žalovaného splácať úver a to s poukazom na § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia takejto úverovej zmluvy. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok ESD a to C-58/18 z ktorého okrem iného vyplýva: „Článok 5 ods. 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorou sa veriteľom alebo sprostredkovateľom úveru ukladá povinnosť, aby v rámci zmlúv o úvere, ktoré zvyčajne ponúkajú, vyhľadali najvhodnejší druh a najvhodnejšiu výšku úveru vzhľadom na finančnú situáciu spotrebiteľa v čase uzavretia zmluvy a účel úveru. Článok 5 ods. 6 a článok 8 ods. 1 smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorou sa veriteľovi ukladá povinnosť zdržať sa uzavretia zmluvy o úvere, ak sa po preskúmaní úverovej bonity spotrebiteľa nemôže odôvodnene domnievať, že spotrebiteľ bude schopný plniť si povinnosti vyplývajúce z plánovanej zmluvy.“. Podľa čl. 8 odsek 1 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS tiež členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Súdný dvor v rozsudku zo dňa 27.03.2014, LCL Le Crédit Lyonnais proti E. F., C-565/12 okrem iného uviedol, že najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne, alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa, a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov, ktorí sa takéhoto správania dopustia. Vyššie uvedené zákonné ustanovenie tak vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou s tým, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Cieľom zákonodarcu je tak efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Pri získavaní informácií o bonite spotrebiteľa za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza, ako z informácií, ktoré mu poskytne samotný spotrebiteľ ako aj z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o spotrebiteľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je tak povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou. Preto veriteľ musí okrem iného analyzovať tak príjmy ako aj výdavky

spotrebiteľa. Je nedostatočné ak veriteľ sa uspokojí len s prehlásením spotrebiteľa o jeho príjme alebo osobných a majetkových pomeroch, pretože odborná starostlivosť predpokladá, že údaje, ktoré dlžník uviedol, si veriteľ aj overí minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. /obdobne napr. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018 alebo 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.03.2019/. Okrem toho aj z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 z 18.12.2014 vo veci Consumer Finance SA proti G. H. vyplýva, že poskytovateľ úveru má dôkazné bremeno posúdiť úveryschopnosť dlžníka - spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, ktoré sú podložené dokladmi a tým má byť zabránené, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne. Odborná starostlivosť podľa názoru súdu tak predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa. Dôležitou skutočnosťou je pri skúmaní bonity klienta aj využívanie verejne dostupných informácií /napr. údaje o životnom minime a ich porovnanie so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (obdobne napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018)/. Keďže od žalobcu možno požadovať preukázanie preskúmania schopnosti žalovaného splácať úver jeho právnym predchodcom tak bolo na ňom, aby preukázal, že takéto povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. boli splnené. Veriteľovi je tak uložená povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru. Ide tak o povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s prihliadnutím na dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa ako aj účel spotrebiteľského úveru. Veriteľ zároveň musí posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu spotrebiteľa, pričom schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto veriteľ musí posúdiť spotrebiteľov osobný rozpočet a to tak z hľadiska jeho príjmov, ako aj výdavkov vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (musia byť tak posúdené konkrétne príjmy zo závislej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Podľa názoru súdu však žalobca v dostatočnom rozsahu nepreukázal skutočnosť, že by jeho právny predchodca skúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať jeho úver. Počas súdneho konania predložil na preukázanie svojich tvrdení žalobca úverovú zmluvu, z ktorej okrem iného vyplýva, že žalovaný bol v čase uzavretia úverovej zmluvy zamestnaný od 3/2017 a jeho čistý mesačný príjem predstavoval sumu 680 eur. Okrem toho bol v tom čase ženatý, bezdetný a čistý príjem jeho partnerky predstavoval sumu 680 eur. Zároveň žalobca predložil listinný dôkaz – Dopyt do Sociálnej poisťovni /čl. 100/ z ktorého okrem iného vyplýva, že žalovaný bol v čase úverovej zmluvy zamestnaný a jeho vymeriavací základ za posledné tri mesiace bol aspoň 708 eur. Z úverového registra / čl. 101 až 104/ tiež vyplývalo, že žalovaný v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy už čerpal iný existujúci úver vo výške 2.000 eur, ktorý mal splácať formou mesačnej splátky vo výške 29 eur po dobu 91 mesiacov. Tento úverový vzťah vznikol dňa 23.08.2019 a mal trvať do 17.05.2027, pričom výška zostávajúcich splátok predstavovala sumu 2.788 eur. Okrem toho žalovaný mal ďalší existujúci úverový vzťah, ktorý vznikol dňa 03.07.2019 s tým, že mal trvať do 15.06.2027, pričom výška mesačnej splátky predstavovala sumu 227 eur /počet splátok 95, počet zostávajúcich splátok 92/ a celková suma zvyšných splátok predstavovala 20.814 eur /úver bol dojednaný vo výške 13.000 eur/. Zároveň z výpočtu právneho zástupcu žalobcu tzv. limitu ukazovateľa schopnosti splácať vyplýva, že ten posudzoval schopnosť žalovaného splácať jeho úver z nasledovných údajov: výška príjmu 680 eur netto, rodinný stav – ženatý, výška splátky úveru, ktorý je predmetom tohto konania 19,38 eur, výška splátky existujúcich úverov 256 eur /227 eur + 29 eur/, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb v rozsahu životného minima žalovaného vo výške 210,20 eur, pretože ten neuviedol v žiadosti žiadne vyživované dieťa. Z tohto dôvodu tak právny zástupca žalobcu dospel k záveru, že limit ukazovateľa schopnosti splácať / DSTI/ = $256 + 19,38/680 - 210,20$ je 0,59. Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že s ohľadom na predmetné opatrenie NBS ukazovateľ schopnosti splácať úver nesmel ku dňu uzavretia zmluvy prekročiť hodnotu 0,8, pričom veriteľ bol povinný zohľadniť povinnú rezervu vo výške 20% rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, resp. životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľa vyživovaciu povinnosť s tým, že má ísť s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 5 poznámky č. 3 o vyživovaciu povinnosť voči deťom spotrebiteľa podľa § 62 až 65 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. Z uvedených dôkazov však podľa názoru súdu nebolo jednoznačne preukázané, že by s odbornou starostlivosťou právny predchodca žalobcu skúmal schopnosť žalovaného splácať jeho úver a to vzhľadom na skutočnosť, že celková výška reálne čerpaných všetkých úverov ku dňu uzavretia zmluvy predstavovala sumu 15.000 eur, pričom celkové dlžné splátky z týchto úverov predstavovali až sumu 23.602 eur /2788 eur + 20.814 eur/ s tým, že v porovnaní s príjmom žalovaného, ktorý bol uvedený v úverovej zmluve a z ktorého vychádzal právny predchodca žalobcu /680 eur netto/

ide o neproporcionalitu medzi takýmto príjmom žalovaného a jeho záväzkami. Okrem toho žalovaný v úverovej zmluve uviedol, že je ženatý, pričom príjem jeho partnerky je 680 eur s tým, že podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s poznámkou pod čiarou č. 17a sa mali pri výpočte ukazovateľa schopnosti žalovaného splácať úver zohľadniť aj náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť /podľa § 62 až 81 zákona o rodine/. Ide teda aj o vyživovaciu povinnosť medzi manželmi podľa § 71 zákona o rodine. Táto skutočnosť však nebola zohľadnená a teda nemožno konštatovať, že právny predchodca žalobcu riadnym spôsobom skúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Z predložených dôkazov tiež nevyplývajú údaje o preskúmaní reálnej schopnosti žalovaného splácať úver /napríklad údaje o výške jeho skutočných výdavkov a pod./ Zároveň súd aj s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12CoCsp/14/2023 zo dňa 31.10.2023 dospel k záveru, že len zisťovaním skutočností zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom databázy SRBI prípadne obdobného úverového registra bez toho, aby sa zohľadňovali mesačné reálne výdavky žalovaného nemožno zistiť reálny obraz o jeho majetkovej situácii potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať dlh z úverovej zmluvy. Predovšetkým je potrebné uviesť, že pri posudzovaní tejto schopnosti s odbornou starostlivosťou nie je možné vykonať bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúce z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto súd konštatoval porušenie takejto zákonnej povinnosti a z tohto dôvodu s poukazom na § 11 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. tak postup právneho predchodcu žalobcu je možné s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti hodnotiť ako nekonanie s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti splácať spotrebiteľský úver. V dôsledku tejto skutočnosti tak právny predchodcu žalobcu zaniklo jeho oprávnenie od spotrebiteľa - žalovaného vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto ak veriteľ – právny predchodca žalobcu využil svoje právo na predčasné zosplatnenie pohľadávky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak postupoval v rozpore so zákonom. Z uvedeného dôvodu tak súd na takéto predčasné zosplatnenie úveru nemohol prihliadať pre rozpor so zákonom v dôsledku čoho ani nedošlo k platnému a účinnému zosplatneniu úveru právnym predchodcom žalobcu. Zároveň je potrebné uviesť, že zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok v ustanovení § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. obsahuje zákonné obmedzenie, ktoré umožňuje postúpiť iba takú pohľadávku z veriteľa, ktorá je po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru čo znamená, že nastala splatnosť už aj poslednej splátky alebo sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru /došlo k jej predčasnému zosplatneniu/. Keďže v zmysle zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru bol úver poskytnutý na dobu neurčitú a pohľadávka bola postúpená už v roku 2022 tak je zrejmé, že v čase jej postúpenia nebola predmetná pohľadávka splatná v celom rozsahu v dôsledku čoho pri jej postúpení bolo porušené zákonné ustanovenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takéto postúpenie pohľadávky tak bolo urobené v rozpore so zákonom a je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Právny predchodca žalobcu tak v dôsledku porušenia povinnosti pri skúmaní schopnosti žalovaného splácať úver nebol oprávnený predčasne zosplatniť takýto úver a to s poukazom na § 11 ods. 2 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto následné postúpenie pohľadávky na žalobcu nie je platné v dôsledku čoho ten nie je s prihliadnutím na vyššie uvedené dôvody aktívne legitimovaný na podanie takejto žaloby. Súd preto žalobu zamietol, pričom zároveň poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 11.06.2019, sp. zn.: I. ÚS 246/2019 z ktorého okrem iného vyplýva, že: „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciu § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok“.

19. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože žalovaný bol síce v súdnom konaní úspešný v celom rozsahu, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli, resp. si ich neuplatnil, a preto mu súd nepriznal proti žalobcovi nárok na ich náhradu.

Poučenie:

5Csp/25/2023

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2 písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaných na Krajský súd v Nitre.

ného súdu

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení – Exekučný poriadok).